

CAPUT VI.

De morbis cordis.

Pag. 64. l. 10. *Per exiguum temporis spatium.*] Motus cordis regularis non solum a palpitatione brevè interrumpi, sed aliquando per horas, imo per dies totos turbari potius dicitur. Cor enim, nervis suis aliquando distentione affectis, non more suo vi certâ æquabili costas ferit, sed ictu tremulo, debili, & quasi undulato celerrimè tamen repetito, sanguinem suis cavis contentum expellere nititur. Quicumque manus pectori & carpo miseri cujusdam sub hoc morbo vitam anxiam anhelam trahentis admoverit, rem prorsus sic se habere, dubitare nequeat.

Pag. ead. l. 11. *Ex causis admodum variis hæc ortum habet.*] Cum Cor palpitare inter omnes constat, quotiescunque ejus vasa majora & propinqua ad liberum sanguinis transitum conciliandum inepta reddita sint, omnes hæc causæ, utcunque variæ, ad subsequentes referri debent. Etenim Cor propriis suis officiis, more naturali, fungi nequeat, vel quia ejus vasa dura & astricta, flaccida & resoluta nimis, vel spissis humoribus nimis farta, vel quia partium
G vici-

vicinarum tumoribus aut spasms praecoccupata & impedita sint.

Haec autem investigare & dignoscere magno ex usu erit, quippe his cognitis, consentaneam medendi, seu mitigandi rationem postea instituire, haud ardua res erit.

Pag. 64. l. 14. *Interdum polypus.*] Ubi polypus hujusmodi locum habeat, hisce fere signis sese prodit. Plus aut minus adest cordis palpitationo, quae pulsu veloci, debilissimo, semper inaequali, saepe intermittente, respiratione anhelâ, continuâ, & post partum aut exercitationes, ut ut mites, in deterius vergente, pro certo comitatur.

Pag. 65. l. penult. *Vix autem aliae quaevis exinanitiones.*] Cum in cordis palpitatione, sanguis ratione quantitatis aut spissitudinis in primis peccare solet, missio sanguinis vix & ne vix quidem a medico praetermittenda est; aliae autem, ut sapienter monuit autor, exinanitiones, veluti, quae ex vomitu, aut alvi subductione ortum habeant, prorsus vitandae sunt, & profecto rarissime cum aegroti salute in hoc morbo adhiberi queant, nisi cujusdam cibi ingurgitati, aut materiei acris, noxiae, venenosae, in ventriculo & intestinis hospitantis, indubia adsint indicia.